

Σέρραι τη 28 Μαΐου 1919

Αγαπημένη μου αδελφούλα

Μετά μεγάλης μου χαράς έλαβα το ωραίον αληθινά γράμμα σου εις το οποίον έσπευσα να απαντήσω δια καρτ-ποστάλ από την ωραίαν της Ιωνίας Νύμφην, από την ώμορφη Σμύρνην μας με την οποίαν τόσοι και τόσοι με συνδέουν δεσμοί. Σε υπερευχαριστώ διότι απήντησες προθύμως εις την παράκλησίν μου, δι όπερ ουδόλως αμφέβαλλον αφού έχω λάβει μέχρι τούδε δείγματα πολλάπλα του προς με αδελφικού ενδιαφέροντός σου και διότι εκτός που η επιστολή σου μου εκόμισε την χαράν μου έδωσες και ευκαιρίαν να γελάσω γέλοτα που από πολύν καιρόν έχω λησμονήση.

Με ερωτάς στο γράμμα σου αν γνωρίζω την Γεωργίαν. Τί σημαίνει αυτό; Μήπως η γράψασα το γράμμα δεν είσαι συ αλλ'η Νεφέλη; Ή μήπως εγενόμην θύμα και εγώ κάποιας παραγνωρήσεως; Πιστεύω όμως να συμβαίνει το πρώτον διότι ενθυμούμαι ότι μια ημέραν είδα στο τραπεζάκι του Μήτσου, ότε ευρυσκόμεθα στον ουλαμόν, ένα μικρό καθρεπτάκι του οποίου η χάρις είλκυσεν όλως ιδιαιτέρως την προσοχήν μου. Το επλησίασα και είδα ότι προσεφέρετο από σένα στον Μήτσο επί της ονομαστικής εορτής του αν δεν απατώμαι. Ο χαρακτήρ δεν ήτο ο αυτός με τον χαρακτήρα της επιστολής σου, ως εκ τούτου υποθέτω ότι και η αδελφούλα μου Νεφέλη θάβαλε το χεράκι της. Πες μου την αλήθειαν δεν είνε έτσι; Εγώ βλέπεις είμαι κατενθουσιασμένος διότι αποκτώ μιαν αδελφούλα μου την οποίαν θα περιβάλλω με μιαν αγάπην αληθινά αδελφικήν. Πόσον ευτυχής λογίζομαι διότι η αδελφούλα μου εκτός των χαρισμάτων με τα οποία την εστόλισεν ο Πλάστης, συγκεντροί και το ανώτερον όλων δηλαδή τον πατριωτισμόν, όστις σπανίως συναντάται παρά ταις γυναιξί. Τι ωραιότερον του να συνδέωνται δια δεσμών αρρήκτων δυο ψυχάι ανθρώπινοι τας αυτάς έχουσαι σκέψεις τους αυτούς συλλογισμούς και τα αυτά αισθήματα ! Τι ωραιότερον του να επισφραγίζονται οι δεσμοί αυτοί με μιαν αγάπην, αγνήν, ειλικρινώς αδελφικήν, διότι αν υμείς οι οποίοι ευρισκόμεθα στο μέτωπον προσφέρωμεν εις τον βωμόν της Φιλτάτης Πατρίδος το σώμα μας, σεις αι μακράν πάσης συγκινήσεως μάχης, σεις αι οποίαι δεν έχετε το ευτύχημα να γνωρίζετε την οσμήν της πυρίτιδος σεις λέγω είσθε εκείνες αι οποίες με τα παρήγορα αγγελικά λογάκια σας με της τρυφερές επιστολές σας δίδετε ζωήν και θάρρος στον πολεμιστήν σεις είσθε εκείνες η οποίες μετατρέπετε την καρδιάν μας εις σιδηρούν θώρακα εφ'ου συντριβονται και εκμηδενίζονται όλαι αι σατανικαί προσπάθειαι των εχθρών μας.

Χάρις εις την θαλπωρήν την οποίαν εύρον οι πολεμισταί μας εις τον λαμπρόν σύνδεσμον των ευγενών Δεσποινίδων η Πατρίς μας επανεύρεν την παλαιάν της Δόξαν σφίγγουσα στις αγγάλας της τα τέκνα της τα οποία υπέφερον υπό των βαρβάρων πέλμα τόσα και τόσα χρόνια.

Αυτήν την στιγμήν ο νους μου πτερυγίζει προς μιαν πόλιν της Ασιατικής μας ακτής, προς μιαν πόλιν ήτις υπήρξε από των παλαιωτέρων χρόνων ο φάρος του πολιτισμού όστις εσκόρπιζε το λαμπρόν του φως εις τα σκότη τα καλύπτοντα την γην. Και η πόλις αυτή είναι η Σμύρνη. Ναι, Γεωργία είναι η Σμύρνη η Πατρίδα σου και αισθάνομαι εμαυτού υπερμέτρως ευτυχώ διότι η ανταποκρίτριά μου,

διότι η αδελφούλα μου είναι κόρη αυτής. Λυπούμαι διότι η Μοίρα δεν ηθέλησε να μεταβώ και εγώ εκ των πρώτων και να συμμερισθώ την χαράν των Σμυρνηών. Τι δυστυχία ! Πιστεύω όμως μετ'ου πολύ θα αναπνέω και εγώ την εαρινήν άυραν, την μεθυστικήν που θα έρχεται από τα αθάνατα ελληνικά ακρογιάλια της Ιωνίας. Επιθυμώ να ίδω την Σμύρνην την πόλιν αυτήν εις την οποίαν μακαρίως ο Τούρκος θα ροφά τον ναργικέν του διακοπτόμενος εις το νοσταλγικόν όνειρον του παρελθόντος του από το αένανον βάδισμα της καμήλου και το εκκωφαντικόν των διερχομένων ελληνικών στρατευμάτων. Όνειρον απίστευτον αλλά πραγματικότης.

Εφθάσαμεν ευτυχώς ύστερα από τόσας θυσίας εις μιαν καμπήν της εθνικής μας σταδιοδρομίας, η οποία μας παρουσιάζει το (Δ) θέαμα πανευφροσύνων και μαγευτικών οριζόντων. Εις τοιαύτας δε ιστορικός του βίου στιγμάς, τι φυσικώτερον του να αισθανόμεθα διαχύσεις ψυχικός οιστρηλατουμένας από υψηλά και γενναία αισθήματα;

Δια τούτο, σπεύδω να σ'ευχαριστήσω δια τα τόσον ωραία λόγια σου όσον αφορά την δράσιν μου ήτις δεν είναι (Δ) μια φυσική απόρροια του καθήκοντος παντός πολίτου προς την Πατρίδα. Τώρα που ο ήλιος της ελευθερίας ανέτειλεν χαρμοσύνως δια τους υποδούλους αδελφούς μας εμφανισθείς κατά πρώτον άνωθεν της ώμμορφης Γκιαούρ-Ισμίρ, έλα αγαπημένη μου αδελφούλα χείρα δίδοντες χειρί να ψάλλωμεν τα ευχαριστήρια και τα επινίκια της Υπερμάχω Στρατηγώ ήτις έχουσα κράτος απροσμάχητον ηλευθέρωσεν τον Ελληνισμόν της δουλείας 500 ετών.

Όσον αφορά το επεισόδιον που μου γράφεις, σου ορκίζομαι ότι ουδέ'ν τοιούτον έλαβεν χώρα, απλώς με διεβίβασεν ο Μήτσος τους προς με χαιρετισμούς σας και την επιθυμίαν την οποίαν εξεφράσατε να συνδεθώμεν αδελφικός, όπως σας έγγραψα δεν έγγραψα αμέσως νομίσας ότι ήθελον στενοχωρήσει τον Μήτσον, αλλ'όταν είδον ότι συγκατετίθετο και εκείνος έλαβα τον κάλαμον και έγγραψα πρώτος προς υμάς. Δεν πιστεύω να παρεξηγής καθόλου την τόλμην μου Συμφωνείς; Δια το «Αραπάκι» που με ονόμασες κάποτε επερίττευε να ζητήσης συγνώμην εφ'όσον είναι κοσμητική λέξις.

Πολύ με δυσηρέστησες δι όσα μου έγγραψες δια τα γράμματα. Δεν επερίμενα καθόλου ότι θα ερωτήσης εάν παρεξηγώ ή όχι τα λάθη. Τουναντίον είμαι υπερήφανος πολύ για σένα. Είσαι δε αξία επαίνων και συγχαρητηρίων δια την αγάπην την οποίαν τρέφεις προς τα Ελληνικά γράμματα, τίποτε δεν πταίεις αφού εκουσίως απεσπάσθης της σπουδής των ελληνικών γραμμάτων.

Πότε σας επείραξα μ'ερωτάς ή θέλεις να μάθης; Δεν ενθυμούμαι και εγώ διόλου. Το αληθές είναι ότι σεις εγνωρίσατε το πράγμα.

Επιθυμώ να μου γράφης τακτικά, τακτικώτατα και λεπτομερώς τα νέα των Αθηνών. Εγώ απ'εδώ θα σου γράφω τα αστεία της ημέρας διότι υπάρχουν πολλά τοιαύτα εδώ στην Μακεδονίαν.

Αναμένω απάντησίν σου

Σε ασπάζομαι αδελφικώς ο αδελφούλης σου

Οδυσσεύς

Υ.Γ.

Ευχαριστώ δια τας πληροφορίας που μου edώσατε όταν εζήτησα πως θα δυνηθώμεν να επικοινωνήσωμεν με την Σμύρνην. Χθες έστειλα ένα γράμμα εις το οποίον σε παρακαλώ να νπληροφορηθής δια κάποιον φίλο μου. Θα ημπορέσης;

Αξιώ να μου γράψης εις τον ενικόν όπως γράφω και εγώ, διότι μεταξύ αδελφών ο πληθυντικός αριθμός δεν έχει θέσιν.

Ο ίδιος